

ÖMER BABACAN • Yanımdasın

ÖMER BABACAN 17 Şubat 1958'de Kayseri'de doğdu. İlköğretim, ortaöğretim ve liseyi Kayseri'de okudu. 1975 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Cografya Fakültesi Devrim Tarihi Bölümü'ne girdi. Okul süresince gençlik hareketi içinde siyasi faaliyetlerde bulundu. 1978 yılında okula dışarıdan devam edip aktif siyaset yaptı. 18 Kasım 1980 yılında aranmakta iken İzmir'de yakalanarak cezaevine girdi. Kayseri, Konya, Malatya ve Elazığ Askeri Cezaevleri'nde toplam altı yıl yattı. Tahliye olmasının ardından askerlik sonrası İzmir'e yerleşti. 1988 yılından bu yana İzmir'de ticaretle uğraşiyor.

İletişim Yayınları 3422 • Anı Dizisi 100

ISBN-13: 978-975-05-3657-1

© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2024, İstanbul

EDİTÖR Tanıl Bora

YAYINA HAZIRLAYAN Mehmet Atala

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Ömer Babacan; annesi, babası ve Serhat'la
(Malatya Askeri Cezaevi, 1 Ocak 1985)

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Begüm Hazar Keleş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ÖMER BABACAN

Yanımdasın

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	9
SENSİZ GÜNLER.....	11
MÜJDELİ HABER.....	25
POSTAL SESLERİ VE KAÇIŞIN SONU.....	33
ZİNCİDERE.....	51
İLK ZİYARET.....	63
EV SATILIYOR.....	75
YARGI SÜRECİ.....	89
MALATYA (Temmuz 1983).....	107
AÇIK GÖRÜŞ.....	119
DAVANIN SONU YAKLAŞIYOR.....	129
KARAR.....	141
YENİDEN ZİNCİDERE (Haziran 1984).....	149
MALATYA'YA DÖNÜŞ (Şubat 1985).....	153
ELAZIĞ YOLLARINDA (Mayıs 1985).....	159

YENİ SÜREÇ	165
NIHAI KARAR	177
SON SÖZ	183
<i>Albüm</i>	185

Bu kitabı, arkamızda kale gibi duran ve bizim için 12 Eylül'ün tüm baskılarına göğüs geren ailem nezdinde devrimci yoldaşlarımın ailelerine adıyorum.

Onlar ki, çocukları için varını yoğunu, hatta tüm sağlığını ortaya koyarak bu mücadelenin en büyük neferleri oldular. Onlar ki, beş dakika da olsa yüzlerimizi görebilmek için saatlerce yolculuğu göze alarak karşımızda dimdik durdular. Onlara hiç bitmeyecek borçlarımız var. Bunun bilinciyle yaşıyoruz...

Ayrıca bu kitabı yazmam için beni sürekli olarak teşvik eden dayım Fehmi Halıcı'ya, hazırlanmasında emeği geçen kuzenim Özgür Halıcı'ya, kitabın adını belirleyen arkadaşım Mahir Güneş'e çok teşekkür ediyorum.

GİRİŞ

12 Eylül 1980 darbesi ile birlikte, yüzbinlerce devrimci, yurtsever, cezaevlerine tıkmış, yapılan işkencelerle yüzlerce insan katledilmişti. Darağacında, daha çocuk yaşında, hiçbir suçu olmayan gençlerin ipe çekildiğini hangimiz hatırlamaz ki? Bugüne dek 12 Eylül 1980 askerî cuntası ile ilgili birçok kitap yayımlanmıştır. Yazılan kitaplar, verilen mücadeleleri, yapılan tüm işkence ve cinayetleri açığa çıkardığı gibi, cezaevlerinde yaşananları da ortaya koymuştur. O döneme ait kitaplar günümüzde de yayımlanmaya devam etmektedir.

Ancak tüm bunlar olurken, o günlere ilişkin dokunulmayan konuların da varlığını sürdürdüğü bir gerçektir. Evet, içeridekiler, cezaevlerinde çok kötü koşullar altında yaşamışlar, her türlü işkenceye göğüs gererek, onurlu bir yaşam için canlarını bile feda etmekten çekinmemişlerdir. Fakat ya dışarıdakiler? İçeride canını dişine takan bu gençlerin aileleri, yakınları ne yapmışlar, onlar da bu sürecin bir parçası olarak, içeridekilerden farklı nelerle karşılaşmışlardır? Bu konu bugüne dek çok fazla ele alınmadı. Halbuki onlar da,

“dışarıdaki cezaevinde” bizlerden daha az olmayan baskı, şiddet ve işkenceyle karşı karşıya kalmışlardı. Görüşe her geldiklerinde, karşımızda dimdik durmaya çalışan ailelerimiz, acaba mazgalın diğer tarafında, nelerle karşılaşılıyorlardı? En ufak itirazda başımıza coplarını indiren gardiyanlar, dışarıdaki ailelerimize neler çektiriyorlardı? Bu konularla ilgili yaşananları, ancak cezaevlerinden çıktıktan sonra, ailelerimizden öğrenebildik. İşte bu nedenle; bu kitapla, ailelerimizin yaşadıklarını bir nebze olsun dile getirmek istedim. Ben, kendi ailemin penceresinden bakarak olanları yazabileceğim. Gönül isterdi ki, bu çalışma çok daha geniş kapsamlı olsun ve daha fazla ailenin yaşadıklarını aktarabilsin. Hatta daha detaylı ve daha profesyonelce, akademik bir çalışma yapılsın. Umarım, benim dışımda daha profesyonel bir şekilde konuya eğilen arkadaşlar olur ve birçok ailenin yaşadıklarını yansıtabilirler.